

бурно. Това го знаятъ всички мореплаватели още отъ старо врѣме, но не се бойте, опасностъ нѣма никаква. Параходътъ ни, освѣнъ това, е крѣпостъ подвижна отъ най-якитѣ, та може опорито да противостои безъ боязнь и на най-бурнитѣ бури и на най-развилнѣлитѣ вълни“. Въпрѣки това, клатулкането на парахода посрѣдъ разлюлѣното прѣзъ нощта море не бѣ обикновено, и азъ бихъ обидилъ просто тукъ истината, ако кажехъ, че минахъ тази нощъ прѣспокойно, безъ никакъвъ страхъ. Напротивъ, свитѣ въ кабинката си, менѣ не веднажъ ми се стори, че параходътъ потѣва цѣлъ въ дънъ-море, а заедно съ него и азъ посрѣдъ вълни и бучене безъ никаква отъ никждѣ надежда за спасение, освѣнъ упование на Оня, който „владычествуетъ державою морскою, возмѣщеніе же воинъ оукрошаетъ“ (Пс. пѣ). Къмъ съмване, обаче, мирътъ и тишината въ тѣй развълнуваното Посидоново или, по латинското му име, Нептюново царство взеха да се възстановяватъ отново, и азъ като че да се свѣнѣхъ май сега самъ отъ себе си за изпитания ми страхъ. Малайскиятъ носъ бѣ изминатъ; постепенно вѣтрътъ поутихваше, морското хоро се уталожваше, а задаваната отъ къмъ изтокъ утѣшителна зора съживѣваше и ободряше всички, като гледаха, какъ изложениятъ прѣзъ нощта на нова опорита борба нашъ морски исполинъ, параплувътъ, взе пакъ да цѣпи гордо и тихо и съ пълна самонадѣяностъ бистрото Ионическо море.

Часа кждѣ 10, на 10-и августа, вторникъ, ние, возени така спокойно сега къмъ сѣверъ, виждаме вече отъ далечъ на дѣсна страна скалиститѣ западни грѣцки крайбрѣжия, а на лѣва отъ къмъ сѣверозападъ ионическитѣ острови и островчета, тѣй грациозно изпжнали въ разни форми отъ разстояние на разстояние по широката гладка равнина, възъ които съ удоволствие намира отъ далечъ по-